

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818201982
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818201982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. G., Y.. XX.XX.XXXX, L. E. C. XXX, o zaplatenie 2047,26 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 24. 09. 2018, č. k. 5Csp/103/2018-67 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku o lehote splatnosti, vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konanie nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 456,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 456,56 eur od 21.7.2017 do zaplatenia a to všetko jej povoľuje uhradiť v 50-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietla.

Žalovanej proti žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva“.

2. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca ako banka a žalovaná ako klient uzavreli 16. 12. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver za nasledovných podmienok: výška úveru 3 000 eur, úroková sadzba 17,90 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur, poplatok za poistenie 1,54 eura mesačne, výška mesačnej splátky 62,98 eura, splatnosť prvej splátky 07. 01. 2014, počet splátok 84, deň splatnosti: štvrtý deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť 04. 12. 2020, RPMN 22 %, priemerná RPMN 19,35 %, celková čiastka na zaplatenie 5 440,32 eura. Zo žalobcom predloženého prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia je zrejmé, že žalovanej bol poskytnutý úver 3 000 eur a celkovo žalovaná uhradila 2 543,44 eura. Súd dospel k záveru, že formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 12. 2013 neobsahuje údaj o splatnosti splátok, prvej splátky, iných poplatkov a konečná splatnosť úveru. Súd skonštatoval, že z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd uviedol, že poistné malo byť zahrnuté do RPMN, a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú

doplnkovú službu. Poistenie výdavkov ako také má žalobca vopred predformulované v bode 1.2 zmluvy. Spotrebiteľ podpisom zmluvy automaticky akceptoval súbor poistenia v rozsahu „Súbor A“. Zároveň bolo predformulované aj v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalobca tak nepreukázal, že išlo o dobrovoľnú doplnkovú službu a že bez takejto doplnkovej služby, by žalovaný získal spotrebiteľský úver za ponúkaných podmienok. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Keďže úhrady žalovanej predstavovali sumu 2 543,44 eura, žalovaný súd zaviazal na úhradu nesplatennej istiny vo výške 456,56 eura (3 000 eur - 2 543,44 eura). Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, a preto ju súd zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR zo sumy žiadanej istiny úveru. Do sféry dispozície žalovanej sa zosplatnenie úveru dostalo dňa 17. 07. 2017, pričom žalobca poskytol žalovanej lehotu na plnenie do 20. 07. 2017. Žalovaná sa tak do omeškania dostala najneskôr 21. 07. 2017, a preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od žiadaného dňa. Žalobcovi súd nemohol priznať úrok z omeškania jednotlivých splátok do zosplatnenia v sume 2,50 eura, nakoľko tento bol vyčíslený zo splátok úveru vo výške, ktorú súd žalobcovi vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nepriznal. V tejto časti súd preto žalobu žalobcu zamietol.

3. S poukazom na ust. § 232 ods. 3, 4 CSP súd zároveň určil, že peňažné plnenie žalovanej žalobcovi bude vykonané v splátkach. Jediným príjmom žalovanej je rodičovský príspevok vo výške 214 eur mesačne a prídavky na deti v sume 23 eur mesačne. Žalovaná spolu s manželom býva v dome rodičov, ktorým prispieva na bývanie a na stravu sumou 100 eur mesačne. Manžel žalovanej je nezamestnaný, nemá žiaden príjem. Žalovaná má vyživovaciu povinnosť k dvom mal. deťom vo veku 8 mesiacov a 9 rokov. Pokiaľ ide o výdavky na mal. deti, tieto predstavujú sumu cca 150 eur mesačne a žalovanej finančne vypomáhajú aj svokrovci. Žalovaná má zvýšené výdavky aj v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom; ide o výdavky na lieky, nakoľko má problémy so srdcom, trpí epilepsiou a panickou depresívnou poruchou. V tejto súvislosti jej vznikajú výdavky na lieky od 20 eur do 25 eur mesačne. Záverom súd skonštatoval, že účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva do finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Po zohľadnení majetkovej a sociálnej situácie žalovanej s prihliadnutím na jej zdravotný stav, vyživovaciu povinnosť k mal. deťom, súd jej povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 50 eur mesačne.

4. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP.

5. Proti vyhovujúcemu výroku, ktorým súd povolil žalovanej zaplatiť dlh v splátkach, proti výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti zamietol žalobu a v časti trov konania podal včas žalobca odvolanie. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o nesplnení povinnosti uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a v tejto súvislosti poukázal na Smernicu Rady 2008/48/ES, rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 a na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Ďalej odvolateľ má za to, že sprostredkoval žalovanému poistenie na základe jeho požiadavky uvedenej v žiadosti o poskytnutie úveru. Zdôraznil, že poistenie nie je podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Uvedené nevyplýva zo žiadneho dokumentu (zmluva, VOP, ...) a ani z praxe žalobcu, ktorý poskytuje úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poistné nebolo povinné. Súd do celkových nákladov započítal aj poistné, čo je v rozpore so zákonom a na základe uvedeného dospel k nesprávnemu záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne. Žalobca má za to, že RPMN je v zmluve uvedená správne a je v súlade so zákonom. K rozhodnutiu súdu, ktorým povolil žalovanému splácať dlh v splátkach po 50 eur mesačne, uviedol, že súd nedostatočne preskúmal pomery žalovaného, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o splatnosti v splátkach a vychádzal iba z tvrdení žalovaného, ktorý neprodukoval žiadny dôkaz o svojej situácii a uvedený dôkaz nezaobstaral ani súd. Tým sa nedostatočne zaoberal majetkovými pomermi žalovaného, svoje zistenia obmedzil iba s poukazom na nepriaznivé majetkové pomery a finančnú situáciu žalovaného, nepriaznivý zdravotný stav a na vyživovaciu povinnosť k mal. deťom. Žalobca má za to, že súd okrem finančnej situácie žalovaného má pri určení plnenia v splátkach prihliadať aj na iné skutočnosti - osobné a majetkové pomery obidvoch strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12Co/145/2017, 15Co/185/2017, Krajského

súdu v Bratislave, 8Co/116/2017, Krajského súdu v Nitre 8Co/135/2017, 8Co/34/2017, 6Co/49/2017, 6Co/226/2017, Krajského súdu v Prešove 17Co/17/2017, Krajského súdu v Trenčíne 4Co/320/2017, Krajského súdu v Trnave 23Co/392/2017, Krajského súdu v Žiline 11Co/91/2017, 8Co/39/2017. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil, žalobe v plnom rozsahu vyhovel, zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí vyžadovaných v ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ZoSÚ).

10. Odvolací súd súhlasí s právnym posúdením súdu prvej inštancie pokiaľ ide o dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu nesprávne uvedenej výšky RPMN a teda aj celkových nákladov spotrebiteľa, keď v nich nebol zarátaný poplatok za poistenie.

11. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

12. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa čl. 5 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 5.4.1993, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

18. Ak žalobca tvrdil, že poistenie úveru nebolo podmienkou poskytnutia úveru, bol povinný to preukázať. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje dodávateľa, ktorý ak tvrdí, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, je povinný toto svoje tvrdenie dokázať. Uvedenie zákonných náležitostí v zmluve o úvere v spotrebiteľských veciach, resp. ich správnosť, súdy skúmajú ex offio, preto im žalobca, ak chce byť v konaní úspešný, musí poskytnúť dostatok informácií na vyhodnotenie zmluvy o úvere z hľadiska dodržania zákonných náležitostí. Sankciou za nesplnenie uvedeného je neunesenie dôkazného bremena a tým spojený neúspech v spore.

19. Pokiaľ poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru, zmluva musí byť v časti dojednania poistného transparentná a určitá, a to tak, aby bolo nad rámec akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spotrebiteľ sa dobrovoľne rozhodol pre poistenie, a to na základe všetkých potrebných informácií, ktoré mu majú byť primerane vysvetlené.

20. V prejednávanvej veci žalobca predložil súdu predtlačенú formulárovú zmluvu, v ktorej je v bode 1.2 uvedený Súbor poistenia „Súbor A“ a „Poplatok za poistenie schopnosti splácať Úver“. Z obsahu zmluvy nevyplýva možnosť spotrebiteľa slobodne sa rozhodnúť, či poistenie prijíma alebo ho odmieta. Žalobca nepreukázal spôsob dojednania poistného, ani skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Bližšie okolnosti uzavretia poistenia neuviedol ani sám žalobca. Za takéhoto stavu s poukazom na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 5 Smernice Rady 93/13 EHS nemožno prijať iný záver ako ten, že poistenie bolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, resp. jej uzavretia za uvedených podmienok.

21. Keďže na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa javí, že poistenie bolo podmienkou poskytnutia úveru, pričom žalobca neunesol dôkazné bremeno a tieto pochybnosti neodstránil, je nutné vychádzať z toho, že uzavretie poistenia bolo podmienkou získania úveru, a preto ak poistné nebolo zahrnuté do RPMN, tak RPMN a následne aj celkové náklady spotrebiteľa na úver sú uvedené nesprávne v neprospech spotrebiteľa, následkom čoho je, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ.

22. Vzhľadom na to, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje absencia čo len jednej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, ďalšími odvolacími námietkami žalobcu týkajúcimi sa tejto otázky sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko nie sú spôsobilé zmeniť právny názor odvolacieho súdu o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v zamietavom výroku postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Odvolacia námietka žalobcu k rozhodnutiu súdu, ktorým povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach po 50 eur mesačne nie je dôvodná. Pri rozhodovaní o splatnosti pohľadávky priznanej žalobcovi sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

25. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 232 ods. 3 CSP upravujúce lehotu na plnenie. V zmysle tohto ustanovenia lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

26. V prejednávanej veci pomery na strane žalovanej boli zistené pri jej výsluchu na pojednávaní konanom dňa 24. 09. 2018. Žalovaná má jediný príjem z rodičovského príspevku vo výške 214 eur mesačne a spolu s manželom a mal. deťmi vo veku O. a O. býva v dome svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie a stravu sumou 100 eur mesačne. Manžel žalovanej je nezamestnaný, nemá žiaden príjem, a preto im finančne vypomáhajú svokrovci žalovanej. Žalovaná má zvýšené výdavky aj v súvislosti so zhoršením zdravotným stavom nakoľko trpí sferocitózou, má problémy so srdcom, bola u nej zistená epilepsia a má panickú depresívnu poruchu. V tejto súvislosti žalovanej vznikajú náklady aj na lieky v sume od 20 do 25 eur mesačne.

27. Vychádzajúc z uvedeného súčasný príjem žalovanej je veľmi nízky a vzhľadom na jej osobné, majetkové a rodinné pomery, správne postupoval súd prvej inštancie ak žalovanej uložil povinnosť splácať žalobcovi pohľadávku v splátkach po 50 eur mesačne. Pri takto určených splátkach, pohľadávka žalobcu bude uhradená v dobe kratšej ako 1 rok, čo nemožno považovať za neprímerané. Naproti tomu žalobca je podnikajúci subjekt, ktorému povolením mesačných splátok nevznikne žiadna škoda. Povolením splátok bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom vrátane úrokov z omeškania len v dlhšom časovom horizonte. Odvolací súd má za to, že výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej, ako aj pomery žalobcu odôvodňujú povolenie splátok vo výške 50 eur mesačne.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok vo výroku o splatnosti pohľadávky ako vecne správny potvrdil. Tiež potvrdil aj rozsudok vo výroku o trovách konania, keď odvolacie námietky sa tohto výroku osobitne nedotýkali.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnej žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľne trovy konania nevznikli a ani ich nežiadala priznať a neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).